

KÉCSKE és VIDÉKE.

Társadalmi, közgazdasági és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Felelős szerkesztő és lapkiadó-tulajdonos:
PETRÓCZY JÓZSEF.

Szerkesztőség és kiadó hivatal:
Új-Kécskén, hova a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemény címezendő.
Bérmertelen levelek el nem fogadottnak.
Kéziratok vissza nem adottnak.

Elfizetési díj: helyben házhoz hordva, vidékre póstán küldve:
Egész évre 4 forint, fél évre 2 forint, negyed évre 1 forint. — Egy szám ára 10 kr.
A „VASÁRNAP” című képes szépirodalmi melléklettel: Egész évre 5 forint 20 kr, fél évre 2 forint 60 kr, negyed évre 1 forint 30 kr.
A „MAGYAR KERTESZ” című gazdasági szaklappal: Egész évre 4 forint 80 kr, fél évre 2 forint 40 kr, negyed évre 1 forint 20 kr.
Mindkettővel: egész évre 6 forint, fél évre 3 forint, negyed évre 1 forint 50 kr.

Hirdetések:
jutányos áron számítottak. Többszöri hirdetéseknel lényeges árkedvezmény adatik. Hivatalos hirdetéseknel minden szó 1 kr. — Nyilt-tér sora 20 kr.
Minden beiktatás után 30 kr bélyeg-díj fizetendő.

Olvasóinkhoz!

Midőn ezelőtt körülbelül egy évvel a „Kécske és Vidéke”-t megalapítottam, ugyanakkor egyszersmind hangoztattam az okokat is, melyek első sorban a megindítás időszertűségét, hogy ne mondjam szükségességét tüntették föl.

Nincs szándékom azokat jelenleg ismételni, s csupán csak azért reflectálok rájuk, hogy azok véleményét hozzam nyilvánosságra, kik a Kécske s a környék viszonyaival s körülményeivel tisztában vannak s kik közül — elenyésző csekély kivétellel — mindannyi nemcsak osztotta csekélységem véleményét s jelentette ki a felhozott okokat realis alapon nyugvóknak, hanem épen ezeknél fogva az eleinte meglehetősen hidegséggel s közönnyel fogadott hetilapnak hosszú életet is jószolt.

Ép azért most, midőn a lap megszüntét jelzem, ne gondolja senki, hogy én s velem annyian közel egy éven keresztül csalódásban ringattuk magunkat.

Ez határozott tévedés!

A vidéki hetilapokról azt tartják: „ha megél, szükség is van rá”.

A „Kécske és Vidéke” mindez ideig fennállt, sőt továbbra is fennállt volna, mivel az új évnegyed elé a legörvendetesebb reményekkel nézhetett.

Mindenkor irodalmi niveaun álló beltartalmának emelésére tehetséges és neves mun-

A „Kécske és Vidéke” eredeti tárczája.

DALOK.

I.

Szerelm a kincsem,
S bár egyebem nincsen,
Nagy a gazdagságom,
Nem találok párját
Sehol a világon.

Nem kell hír, dicsőség,
Nem irigylem hűsét
Az örökéletnek, —
Hisz' ha jön a halál:
Ajkaidon lep meg.

II.

Ha elvesztenélek,
Holtig keresnélek:
S ha megtalálnálak,
Az egész világot
Oda nem adnálak.

Te édes, te drága!
Életem virága,
Örök üdvösségem, —
Te vagy az áldásom,
Te a dicsőségem!

Rudnyánszky Gyula.

katársakat sikerült megnyernem s az olvasó közönség igényeit az újabb időben a laphoz csatolt szépirodalmi s gazdasági minden irányban kielégítette volna, mindezen bizonyít ez évnegyedre jelentkezett új előfizetők szép száma.

A „Kécske és Vidéke” tehát beltartalmát ép úgy, mint anyagi helyzetét illetőleg tökéletesen biztosítottak volt mondható.

S hogy mégis mindennek dacára a jelen számmal pályafutását bevégezi, oka egyedül körülményeim váratlan megváltozásának tulajdonítható, melyek a lap további szerkesztésétől — mit ezentúl is kitarító buzgalommal s önzetlen lelkesedéssel volt szándékom végezni, — kénytelenitenek visszalépni.

Miután pedig távozásom még e hó folyamán bekövetkezik, az idő, mely itteni tartózkodásom határát megszabja, sokkal rövidebb, sem mint hogy az alatt a lap további szerkesztésének szakavatott kezekbe való letvése által jövőjét biztosíthatnám.

Nincs tehát más hátra, minthogy az olvasó közönségnek eddigi meleg pártolása s elismeréseért forró köszönetet mondva, magamat szives jóindulatába s megemlékezésébe ajánljam.

Kelt Új Kécskén, 1891. július 8-án.

Petróczy József,
felelős szerk. és lapkiadó-tulajdonos.

Tóth Kálmán és az öreg Bucsánszky.

Az 1851-ik év egyik tavaszi délutánján hárman ültek az akkor nagyon látogatott „Licinus” vendéglő éttermében: Tóth Kálmán, a „Hölgyfutár” című szépirodalmi lap segédszerkesztője, Dobsa Lajos, már akkor ismert drámaíró és Balogh Zoltán kezdőíró. Ezek ugyanis már akkor tülestek az igazoláson és nem voltak besorozva a cs. kir. armádiába, mint oly sokan társaik közül, hogy többet ne említek: Lisznyai Kálmán és Kövér Lajos még ekkor bakáskodtak valahol, Olaszországban vagy Schleswig-Holsteinban, hol az akkori osztrák kormány kapartatta ki a gesztenyét a tűzből, Poroszország részére, amit ez ugyancsak meg is hálált 14 évvel később.

Ezt a triumvirátust az tartotta együtt a késő délutáni órákban, hogy Tóth Kálmán „Kinizsi Pál” című népies hősköteményét olvasta fel.

A valóban költői mű nagyon tetszett a kis számú, de válogatott közönségnek. Különösen gyújtó hatásuk volt a Mátyás királynak Fridrik német császárral vívott harczát festő soroknak.

Azonban az e sorokon átvonuló magyaros, hazafias szellem nem kevésbé aggasztotta a hallgatókat, kik közül Dobsa kifejezést is adott ebbeli aggályának, a következő szavakban:

— Hát aztán kedves Kálmán, hiszed-e, hogy ezek a sorok, így, minden változtatás nélkül megjelenhetnek nyomtatásban?

— Már miért nem jelenhetnének meg? kérdezte viszont a naiv kedélyű költő.

Szerzőnek „Az ötvenes évek irodalmi és társas élete” című művéből.

A közművelődési egyesületek érdekében.

A fővárosi és a vidéki hazafias sajtó sohasem tagadta meg rokonszenvét a közművelődési egyesületek támogatásától.

A kitűzött cél: Magyarország egysége, mindig hű támogatókra talált a hazafias sajtóban.

Terjeszteni a magyar nyelv ismeretét, terjeszteni a magyar szellemi culturát, mindenkör egyik fő törekvése volt a hazafias sajtónak.

S midőn a közművelődési egyesületek lobogói alatt egyesülnek Magyarország hőlgyei, midőn országunk vármegyéi áldozatokat helyeznek a közművelődési egyesületek oltáira s kérvényeket intéznek a kormányhoz és képviselőházhoz, hogy jótékonycélu sorsjátékokat engedélyezzen; midőn az önálló törvényhatóságú és rendezett tanácsú városok hazafias közönsége is megteszi köteleességét; midőn az ország legtekintélyesebb pénzintézetei és részvénytársaságai is meghozzák áldozatukat; s midőn végül az egyesületek és testületek is oda sorakoznak a békés küzdelmet hirdető lobogó alá: akkor nem szabad elmaradni attól senkinek, hogy az eszme nemességét pártolva a törekvést és a kitűzött célt, társadalmi úton is a legelterjedtebb irányban fejlessze.

Szellemi pártolás mellett az anyagi eszköz előteremtése a fődolog, hogy a közművelődési egyesületek feladataikat sikerrel oldhassák meg.

A magyar közművelődési egyesületek érdekében szólalunk fel, mert dacára annak, hogy az eddig sokfelől zaklatott társadalom óriási ál-

— Annak csak Prottmann a megmondhatója.

— Már édes barátom, ha Kemény Zsigmond bárónak „A forradalom után” és Szilágyi Sándornak „A forradalom férfiai” és „A forradalom története” című munkáik megjelenhettek, szeretném tudni, miért ne jelenhetnék meg ez a pár sor is, melyek különben is meglehetősen elrejtve, jegyezte meg Tóth Kálmán.

— Csakhogy a sajtórendőrségnek nagyon éles szemei vannak, s aztán az általa említett művek is az első zavarban jelentek meg, midőn még a beamter-had nem tudta, hogyan kezdjen a dologhoz. De már ezek a munkák is a tiltott könyvek jegyzékén állnak s csak suttymban olvashatjuk azokat.

— Mindegy, én bízom szerencse-csillagomban!

— Adja Isten, hogy ne csalódjal bizalmadban. Ezzel a triumvirátus feloszlott, ment mindénki a maga dolga után.

Tóth Kálmán innen a kéziratral egyenesen az öreg Bucsánszky Alajos könyvnyomdájába ment az ősz-utczába, s itt az öreggel csakhamar megegyezett a mű kiadására nézve s a kapott tiszteletdíjat átvéve a „Hölgyfutár” szerkesztőségébe sietett.

Az öreg Bucsánszky minden aggály nélkül kiszedette a költeményt, mert Tóth Kálmánnak már akkor jó neve volt a fiatal költők között.

A correctura olvasásánál azonban figyelmeztettek a veszedelmes sorokra. Erre az öreg magához vevén a kefe-levonatot, tanulmányozni kezdte a megjelölt sorokat. Ez sokáig tartott, mert többekkel közölte a kérdéses részt, kik mindnyájan agályukat fejezték ki a sorok változtatlan közlésére nézve.

Az öreg Bucsánszky most nagy dologra határozta el magát: az illető soroknak önkényes kihagyására, mert a szerző erről hallani sem akart.

Végre, pár napi gondolkodás után csakugyan

dozatokat hozott a messze jövőbe kiható nemzeti szent ügy oltárra, mégis lehetetlen elfojtanunk azon fájdalmas sóhajt, hogy a közművelődési ügy érdekében még nem indult meg az actió az egész vonalon.

Az eszme, amit ez alkalommal felvetettünk, nem éppen új, mert másnak agyában is, bár más alakban, megfogamzott már.

De hogy fölvetjük, annak célja nem más, mint hogy általános elterjedést nyerjen, amit bizonyára mi óhajtanánk legjobban.

Tudjuk azt, hogy az ügyes-bajos embernek mennyi temérdek dolga van a különböző bureaukban, s mennyire örvend akkor, ha udvarias felvilágosítások által helyes útra tereltek s ügyének állásáról teljes és tiszta képet nyerhet.

Az ilyen bureaukba naponként igen számosan látogatnak el, s ha felvilágosítást nyerhetnek, a lekötelező köszönetnyilvánítás részük-ről nem is marad el.

Midőn az utbaigazítás az illető tisztviselőnek kötelessége, akkor a közönség feltétlenül meg is várhatja tőle, hogy azt a legudvariasabb alakban nyerje meg, mert az önzértes s kötelességtudó tisztviselő jól tudja, hogy ő első sorban is a közönség szolgálója. De másként áll a dolog akkor, ha a felvilágosítás nyújtás már az egyéni és magán szíves-ség jelegetit tünteti föl, a mikor az illető nem is veheti zokon, ha egyszerűen, de udvarias módon elutasítatik.

Ily esetekben mily jótémény volna a közönségre nézve az, ha bureaukban egy persely alakú pénzszekrény volna kitéve ezen felirattal: „A hivatali szolgálattal összeférő apró szíves-ségeikért az x . . . i közművelődési egyesület javára.”

Nem akarjuk ezt tovább részletezni. Ennek kiszínezését az olvasóközönségre bizzuk. Csak azt jegyezzük meg, hogy az ez uton adományozandó fillérekből évenként ezek folynának be; s hisszük, hogy hazafias tisztviselőink a közművelődési egyesületek javára szívesen hoznák meg azon áldozatokat, mit idővesztés-czímén igényelne tőlük a közönség.

végrehajtotta szándékát s ezzel a munka akadály nélkül meg is jelenhetett.

A hősköteményt megjelenése után azonnal ezer meg ezer példányban küldték szét az ország minden részébe s Tóth Kálmán neve ezzel egyszerre oly népszerűvé vált, hogy nem volt az országban irástudó ember, aki nem ismerte volna.

Ez a népies hőskötemény tette figyelmissé a nagy közönséget Tóth Kálmánnak egyéb munkáira is, melyek legsűrűbben a „Hölgyfutár” hasábjain jelentek meg.

Nem sok időbe került ezután, hogy Tóth Kálmánnak egyes dalait a nép mindenütt énekelte az országban.

S ezt, — az akkor páratlan — népszerűséget Tóth Kálmán egyedül „Kinizsy Pál”-jának köszönhetette, mert neve csak így válhatott annyira ismertté, a mennyiben a „Hölgyfutár” olvasó közönségének akkor meglehetősen nagy száma mellett sem vivhatott volna ki ily nagy sikert.

Szóval a siker általános és országos volt.

Es Tóth Kálmán mégis zúgolódott Nem mintha kicsinyelte volna az eredményt, mert a jó öreg Bucsánszkytól műveért kapott tiszteletdíj az akkori viszonyok közt nem volt jelentéktelen.

Azért zúgolódott, azért dült, hogy kéziratából kihagyni mertek, az ő tiltakozása daczára.

Ebbeli méltatlankodását elmondta fűnek-fának; voltak, akik mosolyogtak fölötté, de akadtak olyan jóakarói (?) is, kik azt tanácsolták neki, hogy pörölje be Bucsánszkyt. Bizonyára eleve is kacagtak Tóth Kálmánnak a pörrel vallandó kudarcza fölött.

Tóth Kálmán sokáig gondolkozott, tanakodott magában, hogy megkezdje-e vagy ne a pört?

Végül azonban talákozott egy mindenre vállalkozó ügyvéd, ki annyira telebeszelte a harag miatt különben is elfogult fiatal költőt, hogy megbízta az ügyvédet a pörnek folyamatba tetelével.

Ezen az esten a diadal érzetével beszélt barátjainak a „Kömlökert”-ben, mennyire megfogja boszulni a vakmerő könyvnyomdászt, ki úgy csúfá tette az ő munkáját.

Voltak barátai között olyanok, kik helyeselték a dolgot, de többen voltak, kik aggályukat fejezték ki a pör kimenetele tekintetében.

De azért egyhangúlag arra kocsintottak, hogy szerencse kövesse a fiatal költőt, ebben a dologban is.

Az ügyvéd beadta a keresetlevelet.

Szerencse, hogy a bíró, kinek kezébe az ügy került, humánus ember volt. Tárgyalást tűzött ki,

Nem ringatjuk magunkat illusiókban, mert tudjuk jól, hogy amit más nemzeteknél az állam eszköztől, azt nálunk a társadalom és egyesek kötelessége létrehozni; s így nem is tétellezzük fel, hogy az alantas hivatalok közegei egy ilyen irányú és tartalmu körrendeletet kibocsátanak.

De minden hazafias érzelmű hivatali főnök, álljon bár nagyobb, vagy kisebb hivatal élén, saját hatáskörében is megteheti, hogy egy ilyen persely-szekrényt állíttat fel hivatali helyiségeiben, s utasítja alantas tisztviselőit, hogy a kötelességükből nem folyó felvilágosításokért és apróbb szíves-ségeikért fizessenek mindig a perselybe néhány fillért.

Es a hazafias közönség szívesen fog áldozni s a fillérekből észrevétlenül keletkező ezrek megtermik gyümölcseiket!*

CORYDON.

* Vajjon nem lehetne-e így nálunk is egy közművelődési vagy jótékony egyesületet létesíteni?

Szerk.

343 szám.
k. gy. 890

Szabályrendelet

a hatóság és közszend, közbiztonság, közrend, közegészség, testi épség és tulajdon elleni rendőri kihágások tárgyában.

(Vége.)

Zárórák.

37 §. Kis és nagy községekben és az ezekhez tartozó pusztaikon létező vendéglők, kocsmák sörházak kávéházak és pálinkamérések apr. 1-ső napjától kezdve szept. 30-ig esti 11 órától reggel 3 óráig, okt. 1-ső napjától márcz. 31-ig este 10 órától reggeli 5-ig zárva tartandók. — Rendezett tanácsú városok a zárórákat helyi viszonyaikhoz képest önmaguk, a törvényhatóság által jóváhagyott szabályrendelettel állapítják meg.

38 §. Kívételt képeznek s a fenti szakasz alá nem esnek:

a) a vasúti indóházaknál berendezett szállodák és vendéglők, melyek a vasutakat használó közönség kényelmére nyitva tarthatók;

s arra mind a két felet személyesen idézte meg a léle s hozzájuk iyenformán szólt:

— Lássák az urak, ez az ügy nagyon kényes természetű. Nekem, hivatalos állásomnál fogva a politcai hatósághoz kellene áttennem, de nem teszem, különösen öre való tekintetből Tóth úr, ki szép költeményeivel már nekem is oly sok élvezetes órát szerzett.

Tóth Kálmán meghajtotta magát. Az elismerés láthatólag jó hatást gyakorolt reá.

— Tehát azt tartom a legjobbnak, folytatá a bíró, ha önök egymás közt békében elintézik az ügyet.

Nem bánom, szólalt meg erre Bucsánszky, . . . vállalja el Tóth úr a felelősséget s ennek biztosítására tegyen le ezer forintot, akkor én, saját költségemen újra kinyomatom minden változtatás nélkül az ön munkáját.

Ezt azonban nem tette Tóth Kálmán, hanem belátván, hogy nincs igaza, visszavette a kereset levelet.

Ennek még a bíró is nagyon megörült.

— Midőn a bíróság épületéből kijöttek, az öreg Bucsánszky kezét nyújtva Tóth Kálmánnak, így szólt:

— Egyébiránt legyen nyugodt, uram öcsém! hoz reánk még a magyarok Istene oly időt, midőn az ön munkáját kiadhatjuk változatlanul is.

— Adja Isten! viszonzá a költő.

Ozoray Árpád.

A zsarnok tragédiája.

Egy zsarnok szeretőn
A szeszélyt:
Egy rongyos koldussal
Mezt cserélt!

S hogy a templom mellé
Odaállt:
Nagy-büszkén követelt
Kegymorzst!

Esze is elment már
Szegénynek!
Monáák és zsebei
Telének!

b) az országos vásárok alkalmával a vásártéren lévő bormérések és vendéglők, melyek a vásárt látogatók rendelkezésére állanak;

c) utazóknak a szállodák minden időben kinyitandók;

39 §. Azon vendéglősök, kocsmárosok vagy kávéházi tulajdonosok, kik a fent megállapított záróórán tul helyiségeikben vendégeket időzni engednek, vagy azon felszólításnak, hogy az üzletet zárják be, nem engedelmeskednek, valamint azok is, kik a hivatásában eljáró közeget be nem bocsájtják, eljárásukat akadályozzák, vagy vendégeiket elrejtik, valamint azon vendégek is, kik a tulajdonos, annak megbízottja vagy a hatósági közeg felhívására a záróórán tul el nem távoznak vagy elrejtőznek, kihágást követnek el.

40 §. A vármegyék főszolgabírái felhatalmaztatnak, miszerint indokolt kérelem esetén a zárórákat a helyi körülményekhez képest kivételesen meghosszabbíthatassák. — Ezen engedély azonban csak egyes üzletekre, de nem vonatkozhatik az egész községre vagy egész hatósági területére.

Kelt Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye közönségének, Budapestben, 1890. évi április hó 19-én tartott közgyűlésén.

Jegyzette és kiadta: Fazekas Ágost s. k. aljegyző.

Helyi érdekű hírek.

Nyilatkozat. Az általam alapított s mindeddig szerkesztésem alatt álló lap távozásom következtében a jelen számmal megszűnővén, ezennel nyilvánosan kijelentem, miszerint mindazoknak, kik az új évnegyedre előfizetéseiket már beküldötték, az e hó folyamán megjelent két szám árának levonásával hiánytalanul vissza fogom fizetni. Ezzel kapcsolatban egyszersmind kérem mindazokat, kik az előző nyegedekre még mindeddig hátralékban vannak, hogy fennlévő tartozásukat legkésőbb e hó 16-ig hozzám át-számraztassák, hogy így minden további reám nézve hosszadalmas s kellemetlen, reájuk nézve pedig költséges eljárásnak elejét vehessem.

Petróczy József,

felelős szerk. s lapkiadó-tulajdonos.

Miután t. előfizetőink közül többen amaz óhajuknak adtak kifejezést, hogy lapunkból teljes számú példányokat szeretnének birni, ezennel kijelentjük, hogy a mennyiben azok rendelkezésünkre állnak, a jelentkezőknek díjtalanul szolgálunk velük.

Koldus a trónuson
Szépen kért:
Es, mungyárt áldoztak
Pézt és vért!

S lön végtelen öröm
A fölött:
Hogy a koronás ész
Már megjött!

Látván az ál-király
Hogy így kell
Bánni az igazi
Hősökkel!

Megkedvelte a trónt
Komolyan:
Es nem is távozott
El onnan!

Es a szabaddá lett
Hazának
Nappai pompásan
Folyának!

Egyszer csak üzen ám
A zsarnok:
Hogy ez tréfának már
Mégis sok!

A bölcs válasz nyomban
Küldetett:
Vidd a nemzet elé
Ügyedet!!

De az apelláta
Elmaradt:
S koldult tovább méltó
Rongy alatt!!!

Freudhoffer János.

zett műtét eredménye, hogy a ráspolyon ütés által keletkezett tompulások eltűnnek és a fogak elesz-leket nyernek. Az így kezelt új ráspolyok jobban vágnak, kevésbé karcznak és tovább tartanak mint a közönséges módon előállított ráspolyok. A leirt módon elkészült ráspolyokat előnyösen lehet használni ágyufém, öntött- és kovácsoltvas és aczeltárgyak ráspolyozására. A már nagyon elhasznált de még nem rozsdás és kevés eltört foggal bíró ráspolyok homokfúvók által újból elesíthetők és így tovább hosszú ideig. Hogy ezen eljárással a ráspolyok czélszerűen elesíthetők legyenek, azért a munkaadónak kötelessége segédeit figyelmeztetni, hogy a ráspolyokat már akkor tegyék felre, ha még meglehetősen fogják a fémeket. Ezen, részben elhasznált, ráspolyok összegyűjtetnek és a homokfúvók által elesíttetnek.

Egy feltűnést keltő kályha.

Nem régiben szabadalmaztatott a „Brassói bánya és kohó részvénytársaság”. Ezen kályha főczélja a tüzelő anyag nagy részben való megtakarítás és elmes elrendezése azon alapul, hogy a szoba levegőjének különböző rétegeit magába szívja és felmelegítve egyetemben kibocsátja. Eme találmány elrendezését a következőkben ismertetjük: a kályha test egész hosszában két, felül és alul nyitott vasbádóg köpeny-nyel van körülvéve és lábakkal ellátott lábazon nyugszik. Az lábazon felelő két nyílás, az alsó levegő réteg beáramlását teszi lehetővé, azonkívül a középső köpenykoszorú felső részén egy a világosságban 60 mm. magas lyukgátot díszítéssel ellátott gyűrű van, melyen keresztül a szoba középső levegő rétege áramlik be, a végből, hogy e két réteg egyesülve, nagyon meleg állapotban a zártető szelelő nyílásain ismét a szobába illanjon. A rostély ugynevezett „függő rostély” oldalt és alul nyílásokkal van ellátva, utóbbiak eltolására, de lebillentésre is berendezhetők. A külsőköpeny, fűtő test, alsó és felső köpenykoszorú és lábazon két ruddal szilárdan egy egészé vannak összekötve. Az ujonnan szerkesztett gáz összenyomó készülék, mely szintén egy lényeges alkatrésze a kályhának, egészen öntöttvasból állítatik elő és közvetlen a füstcső alá helyeztetik. A gáz összenyomó készülék következő részekből áll: a comunicáló csőből, melynek alsó és felső világossági átmerőjének a fűtőhenger átmerőjével arányosnak kell lennie; a felül feltett dobból, melybe a comanical csővön keresztül az égési gázok áramlanak, azért, hogy a dob felelő merőlegesen álló 25 mm. széles szárny sávkon keresztül, melyek zsalu alakuan vannak alkalmazva, a felső térbe jussanak. Innen a köralakú nyíláson elhuzódnak, mely egyrészt a füstcső belső falától, másrészt a lefelé menő köpeny felület által a dob felelő fixírozható. A körgyűrű azért fontos mert ha a gázokra hosszabb ideig nyomás gyakorol-tatik, a tüzet is nyomás alatt tartjuk, miáltal a szén esendesen és egyenletesen elég. Ily esetben oly nagy szén megtakarítást eszközölhetünk, mely az ujkor egyik kályha rendszerénél sem érhető el.

Heti piacoz.

Csütörtöktől esütörtökig, azaz: július 2-től július 10-ig.

Búza . . . 8 50—8 60 frt.	Marhahús . . . 48—50 kr.
Rozs . . . 6 30—6 40 „	Borjúhús . . . 48—52 „
Árpa . . . 5 —— 5 20 „	Serteshús . . . 48 „
Zab . . . 5 —— 5 20 „	Juhhús . . . 44 —— „
Tengeri 4 80—5 —— „	Hal . . . —— „
Köles . . . —— „	Díznó zsír . . . 70 „
Repece —— „	Szalonna . . . 60 „
Széna . . . —— „	Faggyú . . . 36—40 „
Szalma 1. —— 1 20 „	Vaj . . . 60—80 „
Bor . hektója 15—20 frt.	Liszt . . . 8—18 „
Palinka „ 30—60 „	Bab . . . 7—8 „
Burgonya —— kr.	Lenese . . . —— „
Tuzifa 1 mt. 6 ft — kr.	Borsó . . . —— „

1 férfi napszám ellátással 80 kr; ellátás nélkül 1 frt
1 nő napszám ellátással 40 kr; ellátás nélkül 50 kr

Keit Új-Kécskén, 1891. július hó 25.
Id. Oppenheim Adolf
rendes tudósító jelentése.

Budapesti piaci árak.

Búza: tiszavidéki 76—81 klg. 9 65—10 10 frt;
pestvidéki 76—81 klg. 9 60—10 05 frt.
Rozs: 70—72 klg. 7 65—7 80 frt.
Árpa: takarmány 60—62 klg. 6 10—6 40 frt;
égetni való 62—64 klg. 7 20—7 50 frt; sörfőzdei 64
—66 klg. 7 70—8 40 frt.
Zab: 39—41 klg. 6 00—6 30 frt.

Tengeri: 73 klg. 5 85—5 90 frt.
Köles: 7 40—7 70 frt.
Repece: káposzta 11 80—12 30 frt.
Bab: nagy fehér és kis gömbölyű 7 75—8 00 frt.
tarka 6 50 frt. — **Lenese:** zsiszikes 6 00—8 00 frt.
zsisziktelen 12—14 frt. — **Borsó:** 11 50—12 00 frt.
Köleskása: 12 50—14 50 frt. — **Mák:** kék 35—35 frt.
szürke 30 frt. — **Kendermag** 16 00—17 00 frt. —
Muharmag 7 00—8 00 frt. — **Burgonya** ó 4 50—5 00 frt.
új 5 00—6 00 frt. — **Vaj:** első rendű 80—85 frt
másod rendű 70—75 frt. — **Szalonna:** légszárított
44 50—45 00 frt. Mind 100 kilóként.
Sertés üzlet. Magy. urasági öreg, nehéz 41 00
42 50 frt, fiatal nehéz 44 50—45 50 frt, fiatal közep
45 00—46 00 frt, fiatal könnyű 47 00—48 00 frt. —
közönséges (szedett) közep 45 00—45 50 frt, könnyű
47 00—47 50 forint. Sertés létszám 137,690 darab.
Baromfi üzlet. Hizlalt élő liba 3 50—4 20 frt;
sovány 2 20—2 50 frt. — Hizott kacsa 1 60—2 00 frt,
sovány 1 20—1 40 frt. — Csirke 65—110 kr, mind
párjával. — Tojás 47 1/2—48 darab 1 forint.
Pénzmekek. Cs. és kir. vert arany 5 52—5 57 frt
cs. és kir. körmőzei arany 5 42—5 47 frt. Osztrák-ma-
gyar 8 frtos arany 9 26—9 30 frt, 20 frankos arany
9 26—9 30 frt. Német birodalmi bankjegy 100 már-
kányi 57 40—57 60 frt.

Vasúti menetrend.

Érvényes 1891. Június 1-től kezdve.

Nagy-Körösről Budapest felé:
Gyorsvonat: Nagy-Körösről délután indul 12 óra 29 perc.
Budapestre érkezik délután 2 óra 05 perc.
Személyvonat:
Nagy-Körösről indul reggel 4 óra 35 p. és délután 6 óra 08 perc
Budapestre érkezik reggel 7 óra 20 perc és este 8 óra 40 perc
Helyi személyvonat:
Nagy-Körösről indul reggel 5 óra 28 perc és 9 óra 18 perc.
Nyársapát (238. órház) reggel 5 óra 40 perc és 9 óra 30 perc.
Czeglédre érkezik reggel 5 óra 58 perc és d. e. 9 óra 48 perc.
Budapestre érkezik délelőtt 8 óra 35 perc és 12 óra 50 perc.

Budapestről, Nagy-Körösről Kecskemét felé.
Gyorsvonat:
Budapestről indul délután 1 óra 25 p., és este 9 óra 30 p.
Nagy-Körösről „ délután 3 óra 03 p. és este 11 „ 15 p.
Személyvonat:
Budapestről indul reggel 7 óra 45 perc, és este 7 óra — perc.
Nagy-Körösről érkezik délel. 10 óra 30 p. és éjjel 9 óra 59 perc.
Helyi személyvonat:
Budapestről indul délután 12 óra — p. és délután 4 óra — p.
Czeglédre „ délután 2 óra 55 perc, és esti 6 óra 31 p.

Nyársapát(238.órház) „	3 óra 13 perc, és esti 6 óra 49 p
Nagy-Körösről indul „	3 óra 26 perc, és esti 7 óra 02 p.
Fekete (249. órház) „	3 óra 36 perc, és esti 7 óra 12 p.
Kecskemetre érkezik „	3 óra 58 perc, és esti 7 óra 29 p.

Szolnokról Budapest felé:

Indul éjjel 2 ó. 55 p.;	érkezik 6 ó. 20 p.;	reggel személy-vonat
„ 3 „ 31 „	„ 6 „ 35 „	„
„ reggel 5 „ 26 „	„ 7 „ 30 „	délelőtt gyors-vonat.
„ délelőtt 11 „ 51 „	„ 1 „ 55 „	délután gyors-vonat
„ délután 4 „ 47 „	„ 8 „ 40 „	este személy-vonat
„ „ 6 „ 02 „	„ 10 „ — „	„

Budapestről Szolnok felé:

Indul délelőtt 8 ó. 30 p.;	érkezik 11 ó. 28 p.;	délelőtt személyvonat
„ délután 2 „ 05 „	„ 4 „ 03 „	délután gyors-vonat.
„ 3 „ 20 „	„ 6 „ 50 „	este omnibus-vonat.
„ este 5 „ 50 „	„ 8 „ 52 „	személy-vonat.
„ „ 7 „ — „	„ 10 „ 01 „	éjjel „
„ éjjel 9 „ 15 „	„ 11 „ 12 „	gyors-vonat.

Tiszai hajójáratok menetrendje. (Vegyes szolgálat.)
Szegedről Szolnokra. Indul: Hétfőn, szerdán és pénteken délután 3 órakor. Csongrádon a hajó éjjelezik, honnan mindig reggeli 4 órakor indul (Érkezés Új-Kécskére kedden, csütörtökön és szombaton délelőtt 1 1/2 órakor.)

Szolnokról Szegedre. Kedden, csütörtökön és szombaton délután 3 órakor. (Érkezés Új-Kécskére) ugyanezen napokon délután 6 órakor.)

Új-Kécskéről I. osztály, II. osztály.

Csongrádra	70 kr.	45 kr.
Tisza-Kürthre	25 „	15 „
Mindszentre	1 frt „	65 „
Szegedre	1 „ 35 „	90 „
Szentesre	75 „	50 „
Szolnokra	70 „	45 „

Az áruforgalomra vonatkozólag az árszabályok az ügynökségnél és hajó-ellenőrnél megtudhatók.

Tisza vizállás Ughnál. Időjárás Kécskén.

Július	Légmérséklet R.	
	reggel 5 órakor,	délután 2 órakor.
2.	2 47 +18 derült.	+32 derült
3.	3 45 +18 „	+32.5 borogó
4.	3 35 +18.5 borogó.	+33 jéggel eső
5.	3 18 +17 „	+27 kevés eső
6.	2 88 +15 „	+20 borult
7.	2 53 +12 „	+22.5 derült
8.	2 28 +13.5 derült.	+23 borogó
9.	2 21 + „	+24 „
10.	2 12 +12 borogó	+21 „

Legjobb asztali- és üdítőital.

Hazánk legkedveltebb
savanyuvize

A MOHAI **ÁGNES** FORRÁS.

mely nemcsak a polgári körökben kedvelt, de utat tört magának a felsőbb és legfelsőbb körökben is.

Ő fensége József főherczeg

— asztalán rendszer itatni szolgálat. —
Konstantinápolyban, Athinában, legelőször Párizsban is
mely mint hazánkban általában a kolera megelözés ellen praeservatív
gyógyszernek bizonyult. — Mindazon tisztelt fogva tartottak, akik ezen asványvizet
már borral, gyögyezővel, vagy tisztán mint asztali-ízét előszeretettel használták
kerjük azt rövidítve

ÁGNES

forrás néven kiszolgáltatni. — A nagyérdemű közönségnek és anyvizünkkel szives je-
indulatába ajánlván, maradtunk teljes tisztelettel
az **ÁGNES**-forrás
kútközlelősege Mohán.
Friss töltésben az ország minden gyógyszerárában, fűszerkeres-
kedésében és vendéglőjében kapható. — Országos foralattár:

Édeskuty L.

cs. és kir. és szerb. kir.
udv. ásványviz szállítónál,
BUDAPEST, Erzsé-
bet tér s. sz.

AZ ÁGNES-FORRÁS KÜLÖNÖS ELŐNYEI:
Gazdag szénsavtartalmu. — A bornak színét nem változtatja.
Természetes ízét kellemessé teszi,
a mért is a vendéglős uraknak keverékül „Spritzer” előnyös szolgálata-
tot tesz.

Legjobb asztali- és üdítőital.